

Sygn. akt II Ka 5/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Artura Oleszka

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2023 r.

sprawy **R. S.**

oskarżonego z art. 62 ust. 1 Ustawy z 29.07.,2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 16 listopada 2022 r. sygn. akt II K 1/22

wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 5/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 16 listopada 2022 r., sygn. II K 1/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		R. S.	Brak kategoriycznych danych o zasadności leczenia oskarżonego medyczną marihuaną, a w oparciu o ten „fakt” Sąd Rejonowy wydał wyrok określonej treści. Zdaniem Sądu Odwoławczego wyrok ten był wadliwy – o czym szczegółowo poniżej.	dokumenty	196-220
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
1.	Dowody z dokumentów z k. 196-220.	Trudno ocenić je w kategoriach wiarygodności lub braku tegoż przedmiotu stricte odnośnie zawartych w nich danych o leczeniu oskarżonego w kierunku padaczki bez całościowego wglądu w sytuację zdrowotną R. S., a to stanowiło esencję procedowania w tej sprawie, a zatem Sąd Odwoławczy nie będzie tego robić, zostawiając to dla Sądu I instancji, już po uchyleniu zaskarżonego wyroku.

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1.	<u>Naruszenie prawa procesowego mające wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 <u>kpk</u>, poprzez niezgodne z</u>	# zasadny # częściowo zasadny

zasadami logicznego rozumowania oraz wskazaniem podstawowej wiedzy uznanie za wiarygodne wyjaśnień R. S. w zakresie, w którym wskazał, że w dacie popełnienia przestępstwa zażywał marihuanę w celu zminimalizowania dolegliwości wynikających ze stwierdzonej u niego padaczki pourazowej będąc do tego zmuszonym wobec braku dostępności medycznej marihuany w tym okresie, podczas, gdy kliniki zajmujące się stosowaniem marihuany w procesie leczniczym powstawały w Polsce już w 2018 r. i od początku 2019 r. możliwe było uzyskanie recepty i zakup marihuany w aptekach na terenie kraju, natomiast prawdziwości twierdzeń w zakresie epilepsji i istnienia u oskarżonego dolegliwości z tym związanych wbrew ocenie wyrażonej przez sąd nie potwierdza żadna dokumentacja medyczna (która w ogóle w sprawie nie została uzyskana, a oskarżony przedstawił jedynie receptę i zaświadczenie potwierdzające wypisanie mu przez lekarza po ponad 5 latach od daty przestępstwa medycznej marihuany), przy czym jedynym objawem epilepsji są napady padaczkowe, które nie występują u oskarżonego od 6 lat, co czyni niemożliwym przyjęcie, że zażywanie marihuany zmniejsza jakiegokolwiek dolegliwości chorobowe, jeżeli one w ogóle u oskarżonego nie występują, a ponadto okoliczności popełnienia przez R. S. innych przestępstw z art. 62 ust. 1 i 3 u.p.n. popełnionych później niż w dacie czynu objętego przedmiotem niniejszego postępowania oraz wyjaśnienia i inne oświadczenia składane przez niego w toku prowadzonych dotychczas przeciwko niemu postępowań wskazują na to, że instrumentalnie wykorzystuje on

niezasadny

	<p>fakt stwierdzonych w przeszłości napadów padaczkowych dla celów usprawiedliwienia faktu zażywania przez siebie marihuany, a co więcej zwłaszcza okoliczności ujawnienia przestępstwa popełnionego w dniu 18 maja 2021 r. budzą duże podejrzenie, że oskarżony może udzielać narkotyków osobom trzecim, co doprowadziło w konsekwencji do zupełnie bezpodstawnego uznania, że społeczna szkodliwość czynu jest znikoma.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><u>Zarzuty prokuratorskie i argumenty przytoczone na ich poparcie zostały tak rzetelnie, szczegółowo i przekonująco umotywowane, że Sądowi Okręgowemu, który w pełni podzielił uwagi i zastrzeżenia skarżącego do zaskarżonego wyroku, nie pozostało nic innego, aniżeli stwierdzenie ich zasadności i w ślad za apelującym przytoczenie ich w niniejszym uzasadnieniu.</u></p> <p>Wniesiona w tej sprawie apelacja była naszpikowana konkretami, zaś jej autor nader drobiazgowo przytoczył okoliczności pominięte przez Sąd Rejonowy w Łukowie przy ocenie wyjaśnień R. S., w części dotyczącej uznania, że miał on posiadać marihuanę z uwagi dolegliwości związane z padaczką, które nie pozwalały do podejścia do jego twierdzeń z tak dużym zaufaniem i bezkrytycznie, jak dokonał tego Sąd wyrokujący w I instancji.</p>		

Tak długo oskarżony może przedstawiać argumenty na poparcie wybranej linii obrony, jak długo nie popadnie w sprzeczność z obiektywnie ustalonymi faktami, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Nie może także sam sobie przeczyć. Wykrętne przedstawienie jakiegoś istotnego fragmentu rzeczywistości uprawnia Sąd do szczególnie krytycznej oceny konkretnych wyjaśnień w aspekcie obrazu przepisu art. 7 kpk.

Po stronie oskarżonego i Sądu I instancji do czynienia mieliśmy z nadinterpretacją „dokumentacji medycznej”, która dotyczyła R. S. i instymentalnym wykorzystaniem wypadku sprzed lat do powoływania się na konieczność zażywania marihuany. Odnotować należało, że w sprawie niniejszej Sąd Rejonowy nie uzyskał żadnej „dokumentacji medycznej” w ścisłym tego słowa znaczeniu, ferując wyrok dysponował jedną receptą na zakup medycznej marihuany i zaświadczeniem o jej włączeniu do terapii, wystawionymi tuż przed terminem rozprawy. Z tychże dokumentów nie wynikało w ogóle na jaką chorobę cierpi oskarżony i z jakimi dolegliwościami się zmagają. Sam fakt wystawienia przez lekarza z kliniki konopnej M. recepty na 10 gramów dla oskarżonego po kilku latach od daty popełnienia czynu objętego postępowaniem nie mógł stanowić bezkrytycznego potwierdzenia wyjaśnień oskarżonego. Zważenia wymagało także to na podstawie jakich dokładnie danych wystawiono tą receptę i czy nie były to wyłącznie deklaracje oskarżonego, pochodzące wyłącznie z wywiadu od pacjenta. Prokurator wniósł o uzupełnienie

postępowania dowodowego o wskazane dowody z dokumentów, aczkolwiek w dalszym ciągu nie była to pełna dokumentacja medyczna dotycząca leczenia oskarżonego. Okoliczność tą Sąd Rejonowy procedujący po raz kolejny musi wyjaśnić w oparciu o pełne dane, a nie strzępki informacji. Tym bardziej, iż R. S. już składając wyjaśnienia po raz pierwszy w dniu 6 czerwca 2019 r. (k. 21 akt) wskazał, że leczy się na padaczkę w W. i Ł.. Sąd I instancji, aby wydać sprawiedliwy wyrok musi zweryfikować w jakich dokładnie placówkach, w jakich czasookresach i na podstawie jakich badań postawiono diagnozę o epilepsji (jeśli w ogóle ją postawiono).

Jednocześnie w tym dokładnie miejscu stanowczego podkreślenia wymagało, że tego rodzaju informacje z dotychczasowego przebiegu leczenia oskarżonego mogły mieć wpływ na stopień winy oskarżonego, nieznacznie ją umniejszając, ale nie w tak dalece idącym stopniu jak ocenił to Sąd Rejonowy w Łukowie, albowiem wcale nie wykluczało to skazania, przy rozważeniu całokształtu okoliczności tej konkretnej sprawy. Sąd a quo powinien mieć na względzie to czy oskarżony miał luz decyzyjny postąpienia zgodnie z prawem, czy wybrał łatwiejszą drogę przestępczego wejścia w posiadanie narkotyku, mimo tego, że jego posiadanie penalizują przepisy karne, a w ściśle określonych przypadkach, przy medycznych wskazaniach mógł kupić marihuanę legalnie w dacie czynu z a/o. To dokładnie było przyczyną uchylecia zaskarżonego wyroku przy zastosowaniu art. 454 § 1 kpk i zasady ne peuis, albowiem Sąd Okręgowy nie mógł skazać

oskarżonego, wobec którego w I instancji umorzono postępowanie.

W tym kontekście dodać można było wszystko to, na co całkiem zasadnie i w nurcie powyższych rozważań, zwracał uwagę apelujący. W postępowaniu prowadzonym wcześniej przeciwko R. S. sygn. akt II K 534/21 przeprowadzono badanie sądowo-psychiatryczne, w toku którego biegli zapoznali się z dokumentacją medyczną podsądnego. W wydanej opinii biegli przytoczyli dostępne dane wskazując, iż R. S. był 2-krotnie hospitalizowany w SP ZOZ w Ł. z uwagi na utratę przytomności. Należało mieć jednak na względzie, co Sąd Odwoławczy wyraźnie podkreśla, iż wystąpienie tegoż jednostkowego objawu może wynikać z podłoża wielu chorób i czasowego osłabienia organizmu, z przewlekłą chorobą niemającym nic wspólnego. W dokumentacji wskazano na obserwację w kierunku padaczki. W opinii umieszczono także adnotację, że pacjent nie przyjmował żadnych leków. Na obecnym etapie postępowania brak było zatem jakiegokolwiek dokumentacji w sposób bezsporny potwierdzającej tego rodzaju diagnozę, czy też potwierdzającą istnienie problemów zdrowotnych oskarżonego po 2016 roku.

Oskarżony wykonuje zawód fryzjera, który z racji swojej specyfiki wiąże się z bliską stycznością z klientami. Tymczasem w wywiadzie kuratora nie znalazła się chociażby wzmianka o możliwych atakach padaczkowych oskarżonego w pracy, które byłyby przecież widoczne dla osób postronnych. Brak takiej informacji nie przekreśla oczywiście tego, że oskarżony rzeczywiście w dacie czynu z aktu oskarżenia cierpiał

na epilepsję i miał tego rodzaju zalecenia jak zażywanie medycznej marihuany, aczkolwiek w dalszym ciągu brak jest kategorycznego i wiarygodnego potwierdzenia choroby oskarżonego, co mnożyło pytania i wątpliwości, a nie je rozstrzygało, a jak już wskazano nawet tego rodzaju diagnoza nie implikowała z automatu zasadności umorzenia wobec oskarżonego postępowania.

W procesie karnym podział na dokumenty urzędowe i prywatne nie został przeniesiony (ustawodawca posługuje się wprost jedynie pojęciem dokumentu prywatnego - art. 393 § 3 kpk) a przede wszystkim nie przeniesiono żadnych domniemań z procesu cywilnego odnośnie mocy dokumentów urzędowych i prywatnych (art. 244 i 245 kpc). Zarówno pierwsze, jak i drugie podlegają więc swobodnej ocenie organu procesowego i z samego faktu, że określona instytucja wydała dokument danej treści, nie wynika żadne wiążące sąd karny domniemanie, że treść tego dokumentu odzwierciedla rzeczywisty stan faktyczny; dokumenty nie mają też żadnej większej mocy dowodowej, niż inne dowody, w tym osobowe (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 27.10.2022 r., sygn. II AKa 244/18, LEX nr 3441058).

W przekonaniu Sądu Okręgowego, dokładnie takie same uwagi dotyczą zaświadczeń i recept pochodzących od medyków w procesie karnym, bez nawet powierzchownego zwrócenia uwagi przez Sąd meriti jakich dokładnie dat dotyczą – sprzed, czy po dacie wskazanej w akcie oskarżenia, a od tego także należało wyjść oceniając ich moc dowodową w kontekście stawianego

oskarżonemu zarzutu i celowość ich uzyskania przez strony procesowe formułujące określone stanowisko dopiero na etapie postępowania sądowego. Zamiar oskarżonego, jego stopień winy i motywację ocenia się wszakże na datę czynu z a/o.

Oskarżyciel publiczny słusznie wskazał, że na podstawie wyjaśnień oskarżonego nie sposób wysnuć zgodnego z art. 7 kpk wniosku, że znajdował się on w sytuacji bez wyjścia w zakresie swojego stanu zdrowia i bezwzględnie konieczne do normalnego funkcjonowania zażywanie przez niego marihuany. Co więcej, oskarżony wprost przyznał, że gdyby wiedział, że nawet posiadanie tak małej ilości jest zakazane, to nie wszedłby w posiadanie tego narkotyku. W toku postępowania zarówno oskarżony jak i jego obrońca nie podnosili tej kwestii, formułując jedynie wniosek o warunkowe umorzenie postępowania (k. 67), w którym również nie zawarto twierdzeń o tym, że R. S. był zmuszony ze względów zdrowotnych do zażywania marihuany. W dalszej kolejności, w sprawie II K 787/20 Sądu Rejonowego w Łukowie prowadzonej przeciwko R. S. o czyn z art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, dotyczący posiadania 0.8 gr marihuany w dniu 14 listopada 2020 r., w toku wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym ów podsądny wskazał, że „leczy się epilepsję i pali marihuanę w celach leczniczych (..) dzięki temu zmniejszyły się u niego ataki padaczki”. W toku rozprawy odmówił składania wyjaśnień i potwierdził wcześniej złożone wyjaśnienia. W kolejnym postępowaniu II K 534/21 R. S. wskazał, że

marihuanę „zażywa z uwagi na swoją chorobę, tj. epilepsję, pomaga mu to w normalnym życiu i funkcjonowaniu”. W toku posiedzenia w przedmiocie rozpoznania wniosku o podjęcie zawieszono postępowania w sprawie niniejszej (k. 110) zarówno oskarżony, jak i jego obrońca, nie podnosili twierdzeń, że R. S. jest zmuszony ze względów zdrowotnych do zażywania marihuany. Twierdzenia o konieczności zażywania marihuany dla celów zdrowotnych pojawiły się jednak we wniosku o przeprowadzenie wywiadu środowiskowego złożonego w dniu 5 października 2022 r., do którego dołączono zaświadczenie o włączeniu do terapii medycznej marihuany datowanego na dzień 29 września 2022 r. oraz receptę z dnia 19 lipca 2022 r. wystawioną w (...) sp. z o.o. (lekarz P. D.). W toku rozprawy głównej oskarżony wyjaśnił, że zatrzymane od niego narkotyki „służyły mu do tego, aby radzić sobie z chorobą”. W kwestionariuszu wywiadu środowiskowego opartym na oświadczeniu oskarżonego wskazano z kolei, że 12 lat temu doznał on urazu głowy, w wyniku którego pojawiła się padaczka pourazowa, w przeszłości miewał on napady padaczkowe, a stosowanie zaproponowanej przez lekarza terapii związanej m.in. z zażywaniem medycznej marihuany zapobiega napadom padaczkowym.

Prześledzenie przytoczonych wyżej twierdzeń oskarżonego prowadzi do wniosku, że przedstawiał on różne motywy zażywania marihuany. Od wskazania, że gdyby wiedział, że posiadanie takiej ilości jest zabronione, to w ogóle by tego nie zażywał, przez wskazanie, że zmniejsza

to napady padaczkowe, zmniejsza bóle migrenowe do ogólnikowego wskazania, że marihuana pomaga mu w normalnym funkcjonowaniu.

Należy odnotować, że sięgnięcie do podstawowych źródeł wiedzy w zakresie objawów epilepsji, wskazuje na to, że polega ona - co do zasady - na atakach drgawek. Ból głowy w postaci tzw. aury może bezpośrednio poprzedzać atak padaczkowy. Z dokumentacji medycznej uzyskanej w innej sprawie oraz oświadczeń samego oskarżonego wynikało, że już od 2016 r. (a więc 3 lata przed datą czyny z a/o wniesionego w tej sprawie) nie miał on żadnej utraty przytomności, a ich liczba we wcześniejszym okresie również w wątpliwość poddaje możliwość jednoznacznego stwierdzenia epilepsji, co zresztą z niepełnej dokumentacji medycznej wcale nie wynikało. Brak było także dowodu potwierdzającego bóle migrenowe, a jak wcześniej wskazano, objaw ten nie charakteryzuje epilepsji.

Znamienne jest także to, że oskarżony w niniejszym postępowaniu przedstawił receptę na zakup zaledwie 10 gramów marihuany leczniczej, wystawionej tuż przed terminem rozprawy głównej. Tożsamy „manewr” został przez niego zastosowany w toku postępowania II K 787/22 w II instancji, kiedy tuż przed terminem rozprawy odwoławczej (19 sierpnia 2021 r.) przedstawił receptę na zakup 10 gramów marihuany, wystawioną 29 czerwca 2021 r. Żadne inne dokumenty potwierdzające jakiegokolwiek inne zakupy nie zostały przedstawione, co nasuwało oczywiste podejrzenie, że mogły to być jedynie transakcje,

legalne nabycia, wyłącznie dla celów poparcia wybranej linii obrony. Po stronie oskarżonego zachodzi zatem mogła wyłącznie chęć poparcia tejże linii obrony i następczego udokumentowania zażywania marihuany, a nie realna potrzeba zażywania tego rodzaju środków w dacie czynu z a/o – a te okoliczności należało wyraźnie odróżnić, albowiem skutkować powinny zupełnie innymi wyrokami kończącymi postępowanie.

Sąd Rejonowy w Łukowie nie pochylił się również nad prostą chronologią dat dotyczącą dostępności tego rodzaju leczenia w Polsce. Terapia leczenia marihuaną została wprowadzona poprzez przyjęcie w dniu 7 lipca 2017 r. ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych, która weszła w życie 1 listopada 2017 r. Zakup w aptekach na terenie kraju marihuany na receptę był możliwy w dacie czynu z a/o (7 czerwca 2019 r.). Ze strony internetowej kliniki konopnej M. ((...).pl), z której pochodzi recepta przedstawiona przez oskarżonego, wynikało również, że powstała ona już w 2018 r.

Zupełnie na marginesie, w kontekście całościowej oceny postaw oskarżonego, można było w ślad za prokuratorem zwrócić uwagę na okoliczności ujawnienia przestępstwa popełnionego przez niego w sprawie II K 534/21. Zabezpieczono wtedy u oskarżonego blisko 50 gramów marihuany, a część znajdowała się na włączonej wadze elektronicznej. Pozostałe części były już odważone i umieszczone w woreczkach

strunowych 5,10 i 30 gramów. W toku w/w postępowania R. S. nie był w stanie racjonalnie wytłumaczyć dlaczego tak skrupulatnie odważał i porcjował tak znaczną ilość narkotyku. Trudno zakładać, że nastąpiło to w celu konsumpcji na własne potrzeby. Znamienne jest również to, że organy ścigania już 3-krotnie weszły w posiadanie potwierdzonej informacji o tym, że R. S. znajduje się w posiadaniu narkotyków. Nasuwa się zatem pytanie czy rzeczywiście był jedynie ich konsumentem, którym kierowały wyłącznie względy zdrowotne.

Wniosek

O uzupełnienie w II instancji postępowania dowodowego, poprzez przeprowadzenie dowodów znajdującego się:

- w aktach sprawy II K 534/21 w postaci: notatki urzędowej z interwencji, protokołu przesłuchania świadka J. P., protokołu oględzin narkotyków, protokołu przesłuch podejrzanego R. S. oraz opinii sądowo - psychiatrycznej dotyczącej R. S.;

- w aktach sprawy II K 787/20 w postaci: notatki urzędowej z interwencji, protokołu przesłuchania podejrzanego R. S., protokołu rozprawy głównej z dnia 3 marca 2021 r., apelacji od wyroku sądu I instancji wraz z wnioskiem dowodowym złożonym przed terminem rozprawy odwoławczej;

na okoliczność istnienia sprzeczności w relacjach oskarżonego co do przyczyn dla których ma zażywać marihuanę oraz okoliczności

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>jej ujawnienia w innym postępowaniu wskazujących na podejrzenie, że może on udzielać marihuany osobom trzecim.</p> <p><u>Wniosek główny:</u></p> <p>- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd Odwoławczy uzupełnił postępowanie dowodowe o dowody z dokumentów wskazane przez prokuratora.</p> <p>Zasadność zarzutu warunkowała z kolei zasadność wniosku głównego.</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>2.</p>	<p><u>Błąd w ustaleniach faktycznych</u>, mający wpływ na treść wyroku, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że posiadanie 3 gramów marihuany dla celów zmniejszenia dolegliwości chorobowych jest społecznie szkodliwe w stopniu większym niż znikomy podczas, gdy opieranie takiego ustalenia wyłącznie na motywacji sprawy o w/w treści prowadziłyby w praktyce do zalegalizowania posiadania nawet dużo większych ilości marihuany dla znacznej części społeczeństwa, biorąc pod uwagę, że narkotyk ten może mieć teoretycznie zastosowanie w zakresie doznawanych dolegliwości w znacznej ilości schorzeń, a dla celów racjonalnego korzystania z tej substancji wprowadzono</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>w kraju możliwość zakupu po uzyskaniu recepty medycznej marihuany, co czyni zupełnie bezpodstawnym przyjmowanie znikomości społecznej szkodliwości tylko dlatego, że ktoś wchodzi w posiadanie marihuany na nielegalnym rynku, mogąc to zrobić w sposób zgodny z prawem.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonego przez Sąd Rejonowy nie była oceną wyczerpującą, uwzględniającą wszystkie kodeksowe kwantyfikatory z art. 115 § 2 kk. Oceny stopnia społecznej szkodliwości należy dokonywać indywidualnie, w odniesieniu do każdego czynu wyczerpującego znamiona określone w ustawie karnej.</p> <p>W artykule zatytułowanym „Szacowanie stopnia społecznej szkodliwości w przypadku przestępstw narkotykowych” (Prokuratura i Prawo 2022, nr 1, s. 101-114, LEX) Dominik Zając szczegółowo omówił to zagadnienie i ów artykuł będzie pomocny Sądowi Rejonowemu rozpoznającemu niniejszą sprawę po raz kolejny. Do treści tegoż artykułu odsyła Sąd Okręgowy, nie dostrzegając potrzeby przytaczania jego obszernych fragmentów.</p> <p>Przy czym, raz jeszcze podkreślić należy, że także w tym względzie, tj. w ocenie stopnia społecznej szkodliwości, doniosłe znaczenie będą miały wyniki postępowania dowodowego i pierwszoinstancyjna ocena wniosków płynących z pełnej,</p>		

a nie szcążtkowej, dokumentacji medycznej oskarżonego, datowanej na okres przed zarzutem z a/o.

Jeśli [...] zdekodować treść zakazu, wywiedzionego z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii to będzie on brzmiał: "nikomu nie wolno narażać zdrowia indywidualnego/ zdrowia publicznego przez posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, poza sytuacjami X, Y, Z". Owe sytuacje Y, X, Z to inna forma zapisu frazy: "wbrew przepisom ustawy" (D. Zając, Narkotyki z nielegalnego źródła jako przedmiot czynności podjętej w celu leczniczym, Prokuratura i Prawo 2022, nr 8, s. 67-81, LEX).

Ponadto, Sąd Okręgowy, w składzie orzekającym w tej sprawie, podzielił zapatrywania i uwagi prokuratorskie dotyczące powoływania się na wskazania medyczne w zażywaniu marihuany w kontekście społecznej szkodliwości czynu, co stanowiło pójście w tychże rozważaniach, jeszcze o krok dalej, anizeli omówiono te zagadnienie w przedstawionym powyżej piśmiennictwie, przy dostrzeżeniu zagrożeń i skutków określonych konstatacji, do których nie można było podejść absolutnie bezkrytycznie i podzielić je bez zastrzeżeń.

Akurat w tej sprawie legalne stosowanie marihuany w określonych medycznie przypadkach było możliwe w dacie czynu z aktu oskarżenia i z tychże możliwości oskarżony R. S. nie korzystał. Gdyby korzystał, nie stawiano by mu zarzutów z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Stwierdzenie znikomej społecznej

szkodliwości czynu wyłącznie w oparciu o to, że ów podsądny wolał korzystać z narkotyków z tzw. czarnego rynku, bo były tańsze i łatwiej dostępne, należało uznać za bezpodstawne. Opieranie takiego ustalenia wyłącznie na motywacji sprawcy i jego sytuacji materialnej (nota bene w odniesieniu do osoby oskarżonego, z sukcesami i od lat prowadzącego własną działalność gospodarczą, bez znaczących obciążeń finansowych, wcale nie była ona trudna) prowadziłyby w praktyce do zalegalizowania posiadania nawet dużo większych ilości, niż 3 gramy, biorąc pod uwagę, że narkotyk ten może mieć teoretyczne zastosowanie w zakresie doznawanych dolegliwości w znacznej ilości schorzeń, a to właśnie dla celów racjonalnego korzystania z tej substancji wprowadzono w kraju możliwość zakupu po uzyskaniu recepty. Podzielenie poglądów prezentowanych przez Sąd Rejonowy w Łukowie, wyrażonych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, stanowiłoby swoisty manifest na rzecz całkowitego zalegalizowania marihuany. Rolą sądu jest stosowanie prawa, a nie podważanie zasadności penalizowania określonych zjawisk i patologii.

Wniosek

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania;

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku.		
Lp.	Zarzut	
3.	<p><u>Błąd w ustaleniach faktycznych</u>, mający wpływ na treść wyroku, poprzez bezpodstawne ustalenie, że czyn zarzucony oskarżonemu jest wypadkiem mniejszej wagi podczas, gdy z opinii biegłego z zakresu badań chemicznych wynika, że substancja zatrzymana od oskarżonego pozwala na uzyskanie efektu odurzenia od 34 do 51 osób oraz stanowi 3 działki handlowe, co zwłaszcza w świetle aktualnie wyrażanych ugruntowanych poglądów w orzecznictwie odnośnie przyjmowania znamienia ilości znacznej (ilość pozwalająca na jednoczesne odurzenie kilkudziesięciu osób) przy jednoczesnym uznaniu za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego o zażywaniu w celach leczniczych wyklucza możliwość przyjęcia kwalifikacji z art. 62 ust. 3 u.p.n.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Jak orzekł Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9.01.2019 r., sygn. IV KK 717/18 (LEX nr 2604708), przy ocenie, czy posiadanie narkotyku można uznać za wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 62 ust. 3 u.p.n. należy brać pod uwagę nie tylko samą ilość środka odurzającego lub substancji psychotropowej, która wystarczała na utworzenie jednej porcji skutecznej psychoaktywnie,</p>		

ale także rodzaj narkotyku (np. amfetamina nienależąca do narkotyków najłagodniejszych) oraz okoliczności podmiotowe czynu (np. że oskarżony był już karany za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).

Sąd Okręgowy nie mógł oprzeć się wrażeniu, że Sąd a quo przyjął wypadek mniejszej wagi w oparciu o bezkrytyczne podejście do zapewnień oskarżonego, co z przyczyn we wcześniejszych rubrykach, nie powinno mieć miejsca i nastąpiło z obrazą art. 7 kpk w stopniu mającym wpływ na treść zaskarżonego wyroku, skutkując błędem w ustaleniach.

Uzasadniając podniesiony zarzut prokurator po raz kolejny zawarł w uzasadnieniu wniesionego środka odwoławczego trafne argumenty, podnosząc, że za brakiem możliwości przyjęcia kwalifikacji art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii przemawiała także treść opinii biegłego z zakresu badań chemicznych. Wynikało z niej bowiem, że w badanej próbce zawartość 9-THC wynosiła 18.52 % wagi, tj. 514 mg i wystarczy ona na odurzenie od 34 do 51 osób. Oczywiście przyjęcie znamienia znacznej ilości byłoby w tej sytuacji naciągane, zbyt daleko idące i niemożliwe do przyjęcia, aczkolwiek również w ocenie Sądu Okręgowego, nie powinno być kwalifikowane jako wypadek mniejszej wagi.

Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, przy sumie uchybień po stronie Sądu Rejonowego, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał go do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.

Wniosek		
- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Zasadność zarzutu warunkowała zasadność wniosku.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	<u>Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji</u>	# art. 454 § 1 k.p.k.

	<u>lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.</u>
Związłe o powodach uchylenia	
-----	-----
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
<p>Rozpoznając przedmiotową sprawę po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, dogłębnie analizując kwestie wskazane przez Sąd Odwoławczy, a pominięte lub niedostrzeżone poprzednio. Sąd a quo uzupełni materiał dowodowy o dokumentację medyczną dotyczącą oskarżonego, skupiając się na czasookresie sprzed zarzutu stawianego mu w tej sprawie i od niej wychodząc formułując kategoryczne wnioski o konieczności leczenia oskarżonego w sposób, na który się powoływał, wystrzegając się uproszczeń i do twierdzeń oskarżonego podchodząc z ostrożnością. W razie trudności z oceną dokumentacji medycznej Sąd I instancji powoła biegłego specjalizującego się w leczeniu padaczki. Następnie dokona wszechstronnej, wnikliwej, wieloaspektowej i konfrontacyjnej analizy wszystkich dowodów zgromadzonych w sprawie, wyprowadzając wnioski zgodne z treścią art. 7 kpk. Oceniając stopień społecznej szkodliwości Sąd Rejonowy skorzysta ze wskazanego w niniejszym uzasadnieniu artykułu oraz dorobku doktryny i orzecznictwa do art. 115 § 2 kpk i przepisu art. 17 § 3 kpk, zastosowanego bezpodstawnie uprzednio, zadając</p>	

sobie pytanie czy sprawa oskarżonego w tak dalece idący sposób odstaje od innych spraw o tożsamej kwalifikacji prawnej, z którymi ów Sąd ma do czynienia.	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Cały wyrok
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana